

”Jesus har stigit upp till Fadern”

Jesus har stigit upp till Fadern. –
Två änglar i vita kläder närmar
sig oss och säger till oss:
Galiléer, varför står ni och ser
mot himlen? (Apg 1:11).

14 maj

Nu undervisar Mästaren sina
lärjungar. Han har öppnat deras
sinnen så att de kan förstå Skrifterna
och utser dem till att vittna om hans
liv och underverk, om hans lidande
och död, och om hans uppståndelses
härlighet (Luk 24:45, 48).

Sedan går Han med dem mot Betania, lyfter sina händer och välsignar dem. – Medan han gör detta, drar han sig tillbaka från dem och stiger upp i himlen (Luk 24:50), tills ett moln döljer honom (Apg 1:9).

Jesus har stigit upp till Fadern. – Två änglar i vita kläder närmar sig oss och säger till oss: Galiléer, varför står ni och ser mot himlen? (Apg 1:11).

Petrus och de övriga återvänder till Jerusalem – cum gaudio magno – under stor glädje (Luk 24:52). Det är rätt att Kristi heliga mänskliga natur äras, prisas och tillbes av hela änglaskaran och av de saligas härskara i himlen.

Men du och jag känner oss värnlösa: vi är ledsna och går för att söka tröst hos Maria. (Rosenkransen, 2 ärorika mysterium)

Kristi himmelsfärd är en högtid som även påminner oss om ett annat

faktum: samme Kristus som
uppmuntrar oss att verka i världen
väntar på oss i himlen. Med andra
ord: livet på jorden, som vi älskar, är
inte definitivt, *ty här på jorden har vi
ingen stad som består, men vi söker
den stad som skall komma*, den
oföränderliga staden.

Vi måste emellertid se till att inte
göra en alltför inskränkt tolkning av
Guds Ord. Herren uppmanar oss inte
att vara olyckliga under vår vandring
och endast förvänta oss tröst i livet
efter detta. Gud vill att vi skall vara
lyckliga även här, men längta efter
att slutgiltigt uppnå denna andra
lycka som endast han kan uppfylla
oss med helt och hållet.

I denna värld utgör betraktandet av
de övernaturliga sanningarna,
nådens verkan i våra själar och
kärleken till nästan en välsmakande
frukt av kärleken till Gud, en
försmak av himlen, en början som är

avsedd att växa för var dag som går. Vi kristna kan inte tillåta oss att leva ett dubbelliv: vi upprätthåller enkelt och kraftfullt ett helgjutet liv där alla våra handlingar smälter ihop och blir till ett.

Kristus väntar på oss. *Vårt hemland är himlen*, samtidigt som även jorden helt och fullt är vårt hemland, där vi lever bland svårigheter, orättvisor och oförståelse, men även med den glädje och den sinnesfrid som följer av att man vet att man är Guds älskade barn. Låt oss härda ut i Guds tjänst, så kommer vi att se hur denna Kristi fredsarmé, detta medåterlösande folk, kommer att öka i antal och helighet. Låt oss vara kontemplativa människor som för en ständig dialog med Herren och umgås med honom vid alla tider på dygnet, från dagens första tanke till den sista tanken inför nattens vila. Låt oss ständigt vända vårt hjärta till Jesus Kristus vår Herre, till vilken vi

når genom vår heliga moder Maria,
och genom honom till Fadern och
den helige Ande.

Och om Jesu uppstigning i himlen
trots allt lämnar en bitter bismak av
sorg i våra själar, låt oss då vända oss
till hans moder, som apostlarna
gjorde: *Då återvände de till Jerusalem*
...[och] höll ihop under ständig bön,
tillsammans med ... Maria, Jesu mor.
(När Kristus går förbi, nr. 126)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
jesus-har-stigit-upp-till-fadern/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/jesus-har-stigit-upp-till-fadern/)
(2026-02-21)